

(1) בהנוגע ללימוד בעל פה במחלקות השונות של המוסדות, חוץ מעם המעלה של לימוד ידיעת ענינים בתורה בע"פ, אשר ישנה גם המעלה בזה שבדברי תורה הקוקים במוהו ויכול להטוב אותיות התורה ולמלאות המחשבה בדברי תורה וכו'. וכך לימוד ענינים שונים בהומש בע"פ וענינים בתנ"ך, יש להוסיף עוד ענין, אשר כבר הוזכר עד"ד שהיה ידיעה ובקיאיות בתנ"ך, אשר כשרואים ושומעים פטוק ידעו לערך באיזה מקום במצא הפטוק המדובר, ילדים - ידיעת ההומש ע"י העברה הסדרה, ולהדגיש שהיה שימת לב לפטוקי התורה, וידיעה שיטחית בתנ"ך בכלל.

(2) בלימוד המשנה וגמרא, שידעו את המשנה בע"פ, ואשרי הלימוד ביאור הגמרא על המשנה לעבור עם התלמידים המשנה כפי שהיא מפורשת בהגמרא, וכשהתלמיד ידע את המשנה בע"פ, וידע פירוש הגמרא על המשנה, הנה ידיעת המשנה בע"פ תעזור הרבה לזכור הגמרא וכו'.

(3) ענין אשר דובר לאהרונה עם כמה מראשי המוסדות ונתקבל ביותר והוחלט לפעול בזה. והוא: יסוד בענין החינוך הוא עבלת עול, אשר התלמיד יודע שאריך לקבל הענין כמו שהוא מצד קבלת עול, מבלי התחשב עם התנהגותו אם מבין זה או לא. וכל ענין הקבלת עול נחלש ביותר, עד שכמעט הסר לגמרי, וזה מביא לכל מיני בעיות שונות ומשונות בענין החינוך בכללותו. החינוך בקב"ע כפי שמבא בהשיות ודקיות מכ"ק אומ"ר מהזרי"צ, "סאיז ניטא קיין פארוואס", לשאל "פארוואס" זה לא היה אצלינו כלל, לא היה בלשוננו (סאיז ניט געווען אין אונזער שפראך), ועוד הרבה התבטויות בזה, ועכשיו כל הענין נחלש, וכל אחד נהיה בעל ידיעה, התלמיד נהיה בעל ידיעה, עד אשר גם מתזכר עם המחנך והמורה, עד אשר המורה מחפש התבטויות שונות איך יוכל להצליח אשר הענין יתקבל אצל התלמיד, כי התלמיד רוצה להבין הכל בטוב הוא ואז יקבל זה, ולפעמים ישנו עוד תלמיד עם קצת הוצאה ויוצא לנגד ואז מתקלקל כל ענין החינוך, מורא רבך כמורא שמים, כשישנו קב"ע, יש יד"ש, ויש אז גם מורא רבך, משא"כ כשחסר קב"ע חסר גם בהמורא רבך, והסדרה משמעת, וכל היום הרוט ומקולקל. הב"ד מוסיף אשר בנוסף לקב"ע צריך להיות גם הבנה, היינו שיטחמש גם בשכלו להבין הענין כמו שהוא מצד הקב"ע, אך יסוד הדבר הוא הקב"ע ורק אה"כ מוסיף גם בהבנה, וזה מדובר בקיום המצוות, אך ראשית הכל הוא הקב"ע.

ברז"ל הלשון הוא בענין גזירות וכו' "אם הציבור יכולים לעמוד בזה היינו אם הציבור יכולים לקבל, אבל אין לשון כזה "אם הציבור יראה", ועכשיו מתחשבים אם "רוצים" או לא רוצים,

מצב זה של העזר קב"ע עד לפר"ע שורה בעולם בכלל, ובה"י הריטה והדרבן בעולם, ורוח זה של העזר קב"ע הודר גם לאחב"י עד גם בהמוסדות, עד שיטנם שהושבים שעכשיו נמצאים בזמן אחר ותקופה אחרת, לא של קב"ע,

אך באמת ישוד הכל הוא הקב"ע, וגם בחינוך, כאשר יקבעו אצל התלמידים הענין של קב"ע, לא יהיו אז שום בעיות במשמעת והדומה, כנ"ל.

בדא"ה מדובר אודות הענין של "ביטול", ולענין ה"ביטול" הרי מוכרה שיהי' קב"ע, ולאידך כאשר הוא יש ומציאות, זהו היפך הענין דביטול דקב"ע. וכאשר ישנו רוח של פר"ע הוא רק מפני שהוא מרגיש עצמו למציאות בפ"ע ובהעדר הכיטול, לכך חושב אם לקיים מה שאומרים לו או לא.

ולכן צריך לעשות "מהפכה" ורעיונלוציע בענין זה של קב"ע, והמוסדות סובלים הרבה מזה, ומוכרה לעטוק ולפעול בכיוון זה של שערורי' וכו' לפעול הענין של קב"ע.

(4) עוד ענין אשר כבר דובר ויש מקום לעורה עודה"פ ועודה"פ בזה, הן בהנוגע למחנכים ומורים ומורות, וכך גם להורים וכו'.

בתורה ישנו ענין "ההלכה", וישנה הלכה לכל הליכות האדם, ולכל עניני והנהגת האדם ישנה הלכה איך לנהוג, וזה יסוד חיי היהודי.

ענין החינוך הוא אשר תפקידו של המחנך הוא להנך את הילד"איך להיות" וכל חיי המחנך לעתיד תלוי בהחינוך שקבל בזמן הילדותו. זאת אומרת אשר החינוך

ובהיותו ענין עיקרי כזה, הרי גם החלכות וההוראות התורה בענין ודי ועיקרי זה איך לחנך, ובמה לחנך וכו'.

ישנם ההלכות בפרטיות, ויש שמובא בקיצור, יש הלכות ת"ת אשר מובא עם ע"ד החינוך, הל' מלמדים, הל' חינוך, חינוך הקטן, וגם בל' שבת מובא הרבה אזהרות קטנים, אחריות הגדול בהנוגע להקטן, החיוב, האיטור שקטן אסור וכו', וכו' גדושים שצריך לחנך הקטנים מצד חינוך, וצריך לפחד אותם מהם מצד חינוך ועוד הרבה בענינים אלו, אשר ישנה המצוה של "חינוך". וישנם הלכות חינוך בקטנה למצות חינוך

ולכן; כמו אצל שו"ב הסדר הוא אשר הגם שלמד הלכות שהיטה ויודע אותם, הנה מזמן לזמן צריך לעבור על הלכות שהיטה עורה"פ, מפלי התחשב כמה פעמים למד זה כבר, וכן בכלל ישנו הענין של הלכות החג בהג, אשר ל' יום קודם החג דורשים ולומדים הלכות החג, בהנוגע להלכה למעשה וכו' ועוד בזה.

עד אשר ישנו הענין שלפני הפעולה צריך לעיין בשו"ע, הגם שבכללות יודע ההלכה, עד אשר מובא מהרביים אשר הגם שאמרו בכל שנה והפטורה מ"מ לפני אמירת ההפטורה עבר עלי' עורה"פ,

ובכן מלמדים ומחנכים צריכים להיות בספי הלכות אלו, הל' מלמדים, הל' חינוך והל' ת"ת, ומזמן לזמן לחזור עליהם לכה"פ בקיצור.

ובהיותו ענין חינוך הוא גם בידי ההורים, לכן גם על ההורים לדעת הלכות חינוך, וצריך לעורר על זה גם המלמדים במוסדות אחרים, וכך הורים וכו'. וגם התלמידים צריכים ג"כ לדעת הל' חינוך, כי בידיעם גדול האחריות אשר על המחנך וזכותו ואחריותו לדרוש מהתלמידים, במילא התלמידים יקבלו דבריו יותר טוב, ויקבלו הוראות המחנך, ולכן צריך לסדר ענין זה.

(5) בהנוגע לעניני חינוך וחומר חינוכי,

בארה"ק "טלונים" מוציא לאור חומר חינוכי טוב ביותר, וכן עוד מאנ"ש בארה"ק אשר מוציאים לאור חומר טוב, ובהיותו בלונדון אבלינו ישנם בעלי כשרונות אשר יכולים לתרגם לאנגלית באופן יפה וטוב ומתאים, וישנם כאלו שעשו דוגמאות שונות והדוגמאות של תרגומם הי' טוב ביותר,

ובכן מציע שנתקשר עם טלונים להשיג ממנו החומר ולתרגמו בלונדון ולהדפיסו ולהפיץ גם בין מוסדות אחרים שונים אשר ישמחו בהזמיר זה, ושנתחיל בזה תומ"י, ולהוציא לאור על שם מל"ה או קה"ת וכו', באיזה אופן שהוא. להוציא לאור בני. ישנם הרבה קושיים טעמניים שונים, ולע"ע לא בא לפועל, לכן מציע לעשות זה בלונדון, ובהקדם.

(6) הענין והפעולה ב"ביקור תולדים" צריך התעסקות, ודובר ע"ד כבר איזה פעמים. עצם המצוה, ביקור החולה בבית הרפואה, מבליא זה גם תועלת גדולה, עצם הביקור בגשמיות, ובפרט אשר בעת הביקור מדברים איתו גם בעניני יחדות,

כהיום ישנם "וואלענטיר"ט" שונים ומשונים המבקרים בבתי הרפואה, ומכניסים להחולים ענינים של "מטיון" ומדברים איתם כל מיני ענינים, לכן מלבד עצם המצוה וגם התועלת שיכולה להיות מזה, מוכרח להתחיל בהקדם לפעול בענין של "ביקור תולדים" והמציאות של פעולה בזה מוכרח להיות,

אולי אפשרי להשיג מאנ"ש בתור התנדבות לבקר לכה"פ פעם בחודש בבית הרפואה, להשיג אנשים שונים בתור שלוחים מאח"י המביאים לבקר, מסוגים שונים, ובאם א"א להשיג מתנדבים צריך אולי לשכור מישחזן לענין זה לכמה שעות ביום או שבוע, אך הענין מוכרח להיות, המצב דורש זה עכשיו ביותר, ומוכרח לפעול גם בזה.